

PROJEKT POGLAVARSTVA, MUZEJA GRADA ZAGREBA I UDRUGE »HEUREKA«

Zagreb će dobiti interaktivan Dječji muzej, namijenjen svoj djeci, što je rijetkost i u svijetu

Iako se prostor za Dječji muzej upravo traži, najvjerojatnije će biti smješten na Gornjem gradu/Predmeti će u njemu biti postavljeni tako da će ih djeca moći dodirnuti, opipati, te će uz njih biti i odgovarajuća zvučna poruka ili svjetlosni efekt/Muzej pogodan za djecu s dodatnim potrebama/Već dogovorena suradnja s dječjim muzejima iz Beča, Lisabona i Brooklyna/Kad se osnuje Dječji muzej, Zagreb bi mogao postati domaćin međunarodne konferencije »Muzej i dijete«.

Djeca nerijetko učenje doživljavaju kao obavezu, kojoj se opiru koliko je to moguće, naravno – na užas brižnih roditelja. Tako i odlazak u klasične muzeje često doživljavaju samo kao dio obaveznog školskog programa. No, prijenos znanja može se osmisliti na zanimljiv i djeci prihvatljiv način. Interaktivni Dječji muzej mogao bi, stoga, biti upravo idealno rješenje koje će revolucionarizirati odnos djece prema edukaciji u Hrvatskoj. Ideja za taj muzej, doznajemo od Irene Sertić, predsjednice Heureka, nevladine udruge za zaštitu prava i interesa djece i obitelji, rodila se prije otprilike dvije i pol godine. Sada je kako se čini, nadomak svojoj realizaciji.

Informacije putem svih osjetila

– U osnivanje Dječjeg muzeja ići ćemo zajedno s Gradom Zagrebom i Muzejom Grada Zagreba. Upravo tražimo pogodan prostor za muzej, najvjerojatnije će to biti negdje na Gornjem gradu, u čemu nam pomaže i Gradski ured za kulturu, a i gradonačelnik Milan Bandić je pokazao veliko razumijevanje. Nakon adaptacije prostora krenut ćemo s radom, rekla je Sertić, dodavši da će im puno pomoći i jedan od glavnih Heureka stručnih suradnika – dr. Ivo Maroević, profesor s katedre za muzeologiju na Filozofskom fakultetu.

Glavna razlika koja odvaja koncept ovoga Dječjeg muzeja od »tradicionalnih« muzeja, jest u tome da je on za nekoga, dakle, konkretno za djecu, dok su ostali muzeji uvijek o nečemu.

Budući je zamišljen kao multidisciplinarno, multimedijско i dinamično mjesto, djeca će u njemu saznavati informacije putem svih osjetila. Predmeti će u njemu biti postavljeni tako da će ih djeca moći dodirnuti, opipati, te će uz njih biti i odgovarajuća zvučna poruka ili svjetlosni efekt. Upravo zbog toga muzej će bez prepreka moći posjećivati i djeca s dodatnim potrebama, primjerice slijepa djeca ili ona koja su u kolicima. Takvi muzeji u koje mogu doći baš sva djeca, rijetkost su i u svijetu. Stoga, nije isključeno da koncept takvog muzeja postane Heureka izvojni proizvod.

Muzej će, kako doznajemo, biti neformalno edukativno okupljalište u kojemu će osim visokokvalitetnih muzejskih sadržaja biti i raznih kreativnih radionica, izložaba za djecu i onih koje su radila djeca. Neće nedostajati niti kulturnih i zabavnih sadržaja poput dramskih izvedbi, vezanih uz trenutni postav muzeja. Djeca će, također, moći uživati u do-

metima virtualne stvarnosti. Nova tehnologija omogućit će grafičko prikazivanje pomoću trodimenzionalne animacije, što će gradu koju treba usvojiti učiniti puno zanimljivijom.

Suradnja s muzejima u svijetu

– Dječji je muzej mjesto gdje djeca postaju istraživači koji samo odlučuju koliko će vremena provest uz neki predmet. U njemu su, što je njegova posebnost, greške dopuštene. Jer, onom izložku koji im nije postao jasan od prve, uvijek se mogu ponovo vratiti dok ga ne usvoje. U opuštenom ambijentu dijete

se može aktivno uključiti u usvajanje znanja s područja kulture, povijesti, zemljopisa i slično, rekla je Sertić.

Uz osnovni fondus muzeja – igračke, Dječji muzej nadopunjavat će svoj stalni postav posudbom ili iznajmljivanjem građe iz drugih sličnih muzeja. Suradnja s dječjim muzejima iz Beča, Lisabona i Brooklyna već je dogovorena. No, kako je Heureka član Svjetske udruge dječjih muzeja, koji okuplja 400 takvih ustanova iz cijeloga svijeta, moguća je suradnja sa svima njima. Kad se osnuje Dječji muzej, Zagreb bi, saznajemo, mogao postati domaćin međunarodne konferencije na te-

mu »Muzej i dijete«.

Heureki, u očekivanju prostora za muzej, ne nedostaje ideja za brojne daljnje akcije. Tako će, saznajemo, u Muzeju Grada Zagreba, uskoro biti postavljene dvije izložbe – »Global shoes« i »Skriveni muzej«.

U rad Dječjeg muzeja će se, saznajemo, moći kao volonteri uključiti i srednjoškolski. Uskoro će, pak, Heureka izraditi i svoj web site, tako da će svi zainteresirani preko Interneta moći saznavati o daljnjim akcijama te udruge, ali i sudjelovati u njezinom radu.

SUNČICA DOLUŠIĆ

Djeca će u muzeju samostalno dolaziti do informacija i to putem svih osjetila

Foto: Vjesnik/Ivana Slojsek

IZ VETERINARSKJE AMBULANTE

Kad boli onda boli

Piše: dr. sc. VLADIMIR PEZO

Čitavo veče nisam imao posla. Nitko nije zvao za pomoć, pa sam osjećao zahvalnost za tu blagodat. Bilo bi mi žao da sam morao nekud ići i tako pomutiti lijepi osjećaj u kojem sam uživao. Obično bi u to doba bio poziv za telenje ili kakvo još ozbiljnije stanje. Automobil je naglo stao džući oko sebe oblak prašine, a iz njega je izašao krhki poluzgrbljeni čovječuljak za kojeg sigurno ne bih pomislio da vozi tako brzo i možda čak rizično. Koja li njega muka tako goni, pomislio sam.

– Doktore, kravica je betežna – izustio je u jednom dahu.

– Od jučer – a već je doista bilo jučer jer je ponoc već prošla.

– Od jučer nije niš jela. Samo se frče i ogledava prema trbuhu.

– Pa dobro – rekao sam – nije valjda takvo zlo da ste morali tako žuriti. Možda je to moglo pričekati dok se ne razdani.

– Ma, nemre to čekati. To je jako hitno. Izgorio je to čak prilično energično što je također bilo u suprotnosti s njegovim likom i stasom.

Nisam nikad htio previše raspravljati s vlasnicima blaga jer pravu prosudbu mogu donijeti tek kad životinju pregledam pa ako i nije bilo žurno to nisam sa sigurnošću mogao znati unaprijed. Uvijek je bilo bolje otići u štalu i deset puta uzalud nego li jedanput hasno. To je bilo pravilo kojeg sam se uvijek držao. Krenuli smo prema njegovoj kući. On naprijed, a ja iza njega. Selo u kom je živio s obitelji bilo je prilično udaljeno od ambulante. Ušli smo u štalu koja je, to moram reći, bila čista i mirišljava. Kravica o kojoj je riječ bila je vezana uz jaslje pune sijena koje očito nije ni okusila. Nije izgledala tupo i bolesno, pa ni pregledom nisam mogao utvrditi promjene koje bi upućivale na nešto ozbiljnije. Vjerojatno je nešto pojela što joj nije odgovaralo pa je prestala dalje jesti, ali to je stanje koje najčešće prođe samo od sebe. Objasnio sam mu bez ljutnje da ipak nije trebao tako hitno zvati veterinaru i da će tu brzopletost samo više platiti jer su noćne intervencije skuplje od dnevnih, na što je odmah spomenuo svoju babu kojoj vrag nije dal mira. Sad, kaj more. Kaj je, tu je. Bu platil i gotovo. Kad sam već bio u štali, a on to bu borme i platil, pozval me da usput pogledam i paj-

ceke koji su se sinoć tak potužili. Otišao sam preko volje u drugu prostoriju nadajući se da neće imati još kakvu želju. U ogradenom dijelu ležalo je sedam osam osrednjih praščića. Svi do jednog su imali crvene flekove što je upućivalo na jednu zaraznu bolest svinja koja bi da se ne liječi mogla biti opasna. Na sreću, liječi se uspješno i bez posljedica. Uglavnom. Malo sam podigao glas prijekorno mu govoreći da me zove za kravu kojoj nije zapravo ništa, a da o svinjama šuti koje su ozbiljno bolesne i ako ih ne budemo liječili može biti vraga. Sutio je i kad sam mu rekao da svinje treba držati dok im dam injekcije, vješto je skočio u kotac i brzo ih položio jednu po jednu. Nije nam trebalo puno vremena da završimo taj dio neplaniranog posla. Nakon svega, pozvao me u kuću. Ušao sam u polupodrumsku prostoriju, gdje su inače na selu najčešće smještene kuhinje, obloženu broskim podom ili lamperijom, što je bila vješta moda sela, no bez obzira na modne pravce bilo je čisto i uredno. Za stolom je sjedila gazdina žena, krupna i jaka, kojoj se barem po grčevitom izrazu lica, bolje ne suprotstavljati. Pogledala me i s mukom zaježala dobru večer. Nisam mogao predmijevati što joj se događa, ali je ubrzo sama rekla. Od sinoć ju je tak počel boliti zub da ni ne vidi dobro. Pitao sam je zašto nije i sebi tražila pomoć kad je to učinila za blago.

– A kaj morem, gospod doktor. Moram trpeti do sutra pa kak bude.

– Možda vam ja mogu makar malo pomoći – rekao sam.

– Koji vas zub boli?

Otvorila je širom usta i pokazala na zub koji je na sredini imao ogromnu rupu. Mora da je bolio kao sam vrag. Uzeo sam u špicu lokalnog anestetika i ulio u zub. Očigledno da je počeo djelovati odmah jer je gazdarica opustila lice pa su joj se čak i oči nasmiješile. U tom trenutku je bila simpatična. Ostavio sam joj još lijekova da si nakapa ako je bude boljelo i preporučio neka svakako ode do stomatologa. Nije mogla naći dovoljno riječi zahvale. Osim zahvale u ruke mi je ugradila vrećicu sa deset jaja. Što možemo. Nagrada je nagrada, a njoj se ne gleda u zube. Ona je bila sretna jer je prestala bol, a gazda jer je za cijenu jednog posjeta izliječio sve što je u kući bolovalo.

UMRLI

MIROGOJ – sprovodi 8. siječnja

MARIJA JURISIĆ (82) umrla 4. 1. sprovod u 12,05; MARIJA BUTKOVIĆ (90) umrla 4. 1. sprovod u 13,35; ANA ŠADEK (81) umrla 25. 12. sprovod u 14,20; VLADIMIR ZNIDAREC (80) umro 3. 1. sprovod u 15,05.

MIROŠEVAC – sprovodi 8. siječnja

PAVAO KRPAN (55) umro 4. 1. sprovod u 10,30; BERNARD ČATIĆ (39) umro 4. 1. sprovod u 11,15; SAŠA ČATIĆ (20) umro 4. 1. sprovod u 11,15; MARKO MAŽAR (64) umro 4. 1. sprovod u 12,05; JOSIPA DOMITROVIĆ (78) umrla 4. 1. sprovod u 12,50; LJUBICA MEDVEŠEK-KAVIĆ (81) umrla 4. 1. sprovod u 13,35; ALOJZIJA KNEŽEVIĆ (90) umrla 4. 1. sprovod u 14,20; MIRKO BAJSIĆ (71) umro 2. 1. sprovod u 15,05; TATJANA OELCKERS (43) umrla 2. 1. sprovod u 15,50

KREMATORIJ – ispraćaji 8. siječnja

RUDDOLF FERFOLJA (68) umro 4. 1. ispraćaj u 10,30; JURAJ IVRLAČ-TKALČIĆ (81) umro 4. 1. ispraćaj u 10,50; BOSILJKA JOVETIĆ (68) umrla 4. 1. ispraćaj u 11,20; VELIMIR RUČEVIĆ (79) umro 4. 1. ispraćaj u 11,40; SONJA KALČIĆ (94) umrla 3. 1. ispraćaj u 12,10; SAVETA KOVAČIĆ (87) umrla 4. 1. ispraćaj u 12,30; MILIVOJ ŠOLJAN (90) umro 3. 1. ispraćaj u 13,00; RUŽA BIJELIĆ (64) umrla 2. 1. ispraćaj u 13,20; KRISTINA JAVOROVIĆ (64) umrla 3. 1. ispraćaj u 13,50; BRANKO KNEŽEVIĆ (50) umro 4. 1. ispraćaj u 14,10; MARIJA-IDA KOLAR (72) umrla 3. 1. ispraćaj u 14,20.

REMETE – sprovodi 8. siječnja

SLAVA NOVOSHEL (80) umrla 3. 1. sprovod u 15,00. GRAČANI – sprovodi 8. siječnja

BARBARA RADIĆ (75) umrla 5. 1. sprovod u 13,00.